

Break a leg

(ofwel: toi toi toi)

door

EDDIE MCPHERSON

Vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BREAK A LEG (OFWEL: TOI TOI TOI)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EDDIE MCPHERSON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **15** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Over de auteur: **Eddie McPherson**

Zijn liefde voor het toneelschrijven begon al heel vroeg toen hij als kind verhaaltjes op de oude typemachine van zijn vader tikte. Hij tekende en kleurde er plaatjes bij om de verhalen te illustreren en deelde ze uit aan het publiek (zijn papa en mama) om te laten lezen. Tegenwoordig woont Eddie in Atlanta, Georgia, waar hij onlangs een cursus toneel voor brugklassers heeft opgezet en waar hij een betrekking als Hoofd Afdeling Schone Kunsten en tevens als toneel docent op een nieuwe High School heeft aangenomen. Hij heeft al 20 jaar in diverse functies les in acteren gegeven. Hij heeft zomertournees zowel als dinershows geleid, standaard toneelvoorstellingen en theaterkampen. Eddie heeft een *bachelor's degree* in *Broadcast Writing* en een *master's degree* voor Engels. Hij studeert nu *Educational Leadership* en zal spoedig afstuderen. Hij zegt te hopen eens een eigen theater te hebben waar hij toneelstukken met *Southern* flair zal opvoeren. De stad waar hij woont, gelegen aan de voet van de *Appalachian Mountains*, zou de ideale plaats voor een dergelijk theater zijn. "Dolly Parton heeft ooit gezegd dat als de radiostations er mee ophielden haar muziek te draaien, ze haar cd's zou verkopen vanuit de kofferbak van haar auto. Dat gevoel heb ik ook voor mijn toneelstukken. Als op een goede dag uitgevers niet meer geïnteresseerd zouden zijn, zou ik gewoon een script schrijven, mijn neven en nichten uitnodigen en in een achterkamertje van mijn huis een voorstelling geven voor mijn burens."

OPGEDRAGEN:

Aan Kenny, een geweldige schrijver en broer.

En aan Angie, bedankt voor je bijdrage en eindeloze steun.

Personages: (8 dames, 6 heren, 1 m/v)

Hoge Pieten:

SANDER BLEEKER: regisseur van de huidige productie

MEVROUW BAKKER: eigenares van het Ritz Theater

Acteurs en Actrices van het Ritz Theater:

CONNY: populaire actrice

SHEILA: smoorverliefd op Tjeerd

TJEERD: even verliefd op Sheila

PATRICK: populaire acteur

HARRY: idem

TONY: beginnend acteur

ERICA: beginnend actrice

MIA: idem

Crew achter het toneel:

TRUDIE: onhandige toneelmeester

BERTUS: wil graag acteur worden

ELIZABETH: Trudies niet al te snuggere vriendin; lijkt op haar

TRIXIE: idem

SPOOK: vriendelijke verschijning

Decor:

Het toneel van een klein buurttheater.

Geluidseffecten:

Claxon
Deurbel
Blaffen van klein hondje
Gekletter van potten en pannen
Griezelige gongslag
Loeiende wind

Miauwen van kat
Kwaken van een
Kraaien van haan
Tinkelende bel
Onweer

(Het zou leuk zijn sommige van die geluiden zelf te fabriceren)

BREAK a LEG
by
EDDIE McPHERSON

Rekwisieten:

Teddybeer gewikkeld in dekentje	Herenhoed
Koffer	Zonnebrillen
Tafellamp	Sigaretten
Asbak	Witte dokterjas
Ingelijste foto's, prenten of schilderijen	Speelgoed dokterstas plus stethoscoop
Kachelpook	Meetlint/duimstok
Langstelige plastic bloem	Oud, groot boek
Sofakussens	Krukken en gips (Conny)
Plastic boom of groene plant	Ordner of map met papieren
Paar trenchcoats	Witte vellen karton voor posters
Stofdoek	Dikke viltstift
Telefoon	Afstandbediening
Banaan	Doos met touw dichtgebonden
Fruitschaal	Ingepakte prent van pauw
Bezem en stofblik	Bevel tot uitzetting
Appel	Compact poederdoos
Kapotte stoel	Officieel document
Scripts/tekstboekjes	Mandje
Stuk papier voor CV	Kantoordraaistoel
3 paar lelijke zwarte monturen	Zaklantaarn
Kleine maat shirt, broek en jurk	Lange stok met touw en een fles water er aan vastgebonden
Grootboek	Lippenstift
	Prent of foto van pauw

Synopsis van de scènes:

EERSTE BEDRIJF

1e scène: een repetitiedag in het theater

2e scène: later die avond

3e scène: even later

TWEEDE BEDRIJF

1e scène: enige dagen later tijdens de generale repetitie

2e scène: even later

Aanwijzingen voor de productie:

Het decor voor het Eerste Bedrijf is dat voor repetities voor een toneelstuk. De aankleding voor een huiskamer is nog niet compleet. Er staan klapstoelen i.p.v. gewone stoelen. Er hangen wat prenten, foto's of schilderijen aan de achterwand, maar zo dat ze er gemakkelijk afvallen. Midden op het toneel staat een sofa met kussens en achter staat een kapstok, Er zijn twee deuren: een links in de achterwand en een rechts. In de achterwand zit een groot raam. In het Tweede Bedrijf is het decor compleet en is de huiskamer mooi ingericht. Dit is een klucht. Er wordt overdreven geacteerd en als de acteurs hun personages in het "stuk in het stuk" uitbeelden, dienen ze dat theatraal te doen. Zorg dat er vaart in het spel zit en houd de black-outs kort.

EERSTE BEDRIJF

1e scène

ALS HET DOEK OPGAAT kijken we naar de repetitie voor een toneelstuk dat binnenkort opgevoerd gaat worden. CONNY staat ietwat teatraal midden op het toneel en houdt een “baby” {een teddybeer gewikkeld in een deken} in haar armen. Ze praat tegen Steven, die ongeveer een meter verderop staat.

CONNY: Steven, dat kun je me niet aandoen!

PATRICK: Dat heb je mis, Paula, ik ben een man en kan doen wat ik maar wil!

CONNY: Maar zij kan je nooit zo gelukkig maken als ik. Zij kan je niet kussen zoals ik. Zij kan je niet omhelzen zoals ik.

PATRICK: Zij heeft het enige dat jij niet hebt.

CONNY: Schoonheid? Een lekker lijf?

PATRICK: Geld!

CONNY: Maar ze houdt niet van je!

PATRICK: Met zoveel geld? Wat maakt het dan uit?

CONNY: Zeg alsjeblieft dat je, hoewel ik geen cent bezit, bij me blijft.

PATRICK: *(haalt een koffer van achter de sofa tevoorschijn en loopt naar rechts)* Ze wacht buiten op me, Paula. Maak het jezelf gemakkelijk door je om te draaien als ik die deur uitloop om nooit meer terug te keren!

CONNY: *(houdt hem de baby voor)* Kus dan tenminste voordat je gaat voor de laatste keer onze baby. Je vlees en bloed! Je naamgenoot!

PATRICK: Natuurlijk. *(pakt de baby)* Ik kan niet weggaan zonder mijn enige zoon, die het geld zal erven dat mijn nieuwe vrouw me brengt. Bovendien heb jij Poelepoel om je gezelschap te houden.

CONNY: Nee! Je mag mijn baby niet hebben! Poelepoel is trouwens alleen maar een blinde poedel. *(Buiten TOETERT een auto)*

PATRICK: Mijn nieuwe liefde wordt ongeduldig. Vaarwel, lieve Paula.

CONNY: *(pakt een schemerlampje en houdt dat boven haar hoofd)* Als jij probeert weg te gaan met mijn baby, zal ik gedwongen zijn iets krankzinnigs te doen! *(TRUDIE komt op, kijkt naar de prenten aan de achterwand, loopt erheen en begint ze recht te hangen. CONNY en PATRICK besteden geen aandacht aan haar)*

PATRICK: Doe niet zo gek; dat is een echte Tiffany lamp. Die is duizenden euro's waard.

CONNYP: *(zet de lamp voorzichtig weg en pakt een asbak)* Dan houd ik je tegen met een asbak!

PATRICK: Zet neer! Die heb ik in Parijs gekocht. Die is onbetaalbaar!

CONNYP: *(zet de asbak neer en pakt een kachelpook)* Deze smeedijzeren pook zal de klus ook prima klaren. *(Er wordt weer GETOETERD. TRUDIE pakt de pook van CONNYP af en geeft haar daarvoor in de plaats een langstelige kunstbloem die gaat hangen als hij overeind gehouden wordt)*

PATRICK: *(onthutst maar blijft in zijn rol, doet net of CONNYP nog steeds de poker vasthoudt)* Durf het niet mij met dat ding te slaan.

CONNYP: Je geeft me geen keus. Als ik je niet kan hebben, zal niemand je hebben! *(TRUDIE pakt de baby van PATRICK af en zet het op de sofa, terwijl ze het dekentje waarin het gewikkeld is rechttrekt. Ze vervangt het rekwisiet door een kussen van de sofa te pakken en die PATRICK in handen te stoppen. Weer wordt er buiten GETOETERD)*

TRUDIE: *(schreeuwt naar achter het toneel)* HIJ KOMT ERAAN! *(ze gaat af door de open deur rechts en slaat die achter zich dicht)*

PATRICK: *(houdt CONNYP het kussen voor en spreekt heel dramatisch)* Kijk maar eens goed naar je zoon! Wil je dat als hij opgroeit hij zijn moeder in de gevangenis moet bezoeken? Kijk naar hem, Paula! Kijk naar hem!

CONNYP: *(valt snikkend op haar knieën)* Jij wint, Steven! Ga! Ga uit mijn ogen voordat ik me bedenk en jou voorgoed naar de andere wereld help!

PATRICK: Je hebt de juiste keuze gemaakt voor jezelf en de baby. Vaarwel, meelijwekkend vrouwmens. *(Hij draait zich om en rent tegen de nu gesloten deur aan. Zonder een moment te verliezen opent hij de deur en wil afgaan, maar botst dan tegen een plastic boom (grote groene plant) aan die TRUDIE door de deur wil opbrengen)*

CONNYP: *(wijst en snikt)* Ga uit mijn leven! Ga voorgoed uit mijn leven! *(TRUDIE brengt de boom het toneel op en sluit de deur weer)*

PATRICK: *(uit zijn rol)* Geloof me, dat probeer ik. *(weer klinkt GETOETER. PATRICK schreeuwt naar achter het toneel)* Ik kom eraan!

CONNYP: Ga weg! Ga weg! Ga weg! *(PATRICK draait zich om en rent weer tegen de dichte deur aan. Deze keer bezeert hij zijn knie en hij hinkt rond op één been. TRUDIE zet de boom tegen de achterwand. Patrick gaat hinkend af. Trudie pakt de beer en loopt er mee over het toneel terwijl ze probeert te besluiten waar ze die*

zal neerzetten)

CONNYP: *(gaat dramatisch door)* O, hoe kan hij mij op zo'n manier verlaten? Hoe moet ik nu verder? Hoe moet ik deze verschrikking te boven komen? *(De DEURBEL gaat. CONNYP gaat door)* Kom binnen!

HARRY: *(komt op)* Paula, ik reed langs en ik hoorde je huilen. Is er iets dat ik kan doen? *(TRUDIE trekt zijn jas uit en hangt die aan de kapstok. Hij negeert dit, blijft in zijn rol)*

CONNYP: *(rent naar hem toe)* O, Geer, het is gewoon verschrikkelijk! Steven heeft mijn baby meegenomen en is er vandoor met een beeldschone jonge vrouw met geld! Hij heeft mij achtergelaten met niet meer dan een huurschuld en een blinde poedel! *(achter het toneel hoort men een hond BLAFFEN en GEKLETTER van potten en pannen. CONNYP loopt naar de deur links en roept naar de hond)* Poelepoel, ik heb je gezegd niet in de keuken te komen!

HARRY: Vergeet Steven, Paula! Die schoft heb je niet nodig in je leven!

CONNYP: Over schoften gesproken, wat ben ik een onbeleefde gastvrouw. Kan ik je jas aannemen?

HARRY: *(kijkt om naar zijn jas aan de kapstok)* Dat is wel goed, laat maar zitten. *(TRUDIE pakt de boom en geeft die aan HARRY terwijl ze een paar blaadjes afveegt. Met de boom in zijn hand loopt hij naar CONNYP die aan de telefoon is en een nummer draait. HARRY gaat door)* Hoor je niet wat ik tegen je zeg, Paula? Ik probeer je te vertellen dat ik voor je wil zorgen! Je kunt alles van me krijgen! *(TRUDIE pakt de plant en zet die tegen de achterwand. HARRY negeert dit alles terwijl hij tegen CONNYP praat. HARRY gaat door)* Wie bel je?

CONNYP: Mijn moeder – zij zal wel weten wat ik moet doen. Hallo? Mama? *(TRUDIE loopt naar CONNYP, pakt de telefoonhoorn af en vervangt die door een banaan uit de fruitschaal terwijl ze de hoorn schoonveegt. Conny vertrekt geen spier en praat in de banaan. CONNYP gaat door)* Hij heeft het tenslotte toch gedaan, Mama. Hij heeft me verlaten voor een jonge, rijke blondine!

HARRY: *(loopt naar CONNYP)* Paula, kun je niet horen wat ik tegen je zeg?

CONNYP: Hier is Harry. *(ze geeft hem de banaan)* Ze wil je spreken. *(CONNYP ploft neer op de sofa en gaat met haar hoofd in haar handen zitten)*

HARRY: *(in de banaan)* Hallo? Ja, mevrouw Winters, ik zal haar niet uit het oog verliezen. Poelepoel? Die is in de keuken. *(BLAFFEN*

van een hond, dan GEKLETTER van potten en pannen) Ja, mevrouw, ik weet dat dat geen veilige plek voor een blinde poedel is. (schreeuwt richting keuken) Poelepoel, zit! (weer in de banaan) Ja mevrouw, ik zal voor haar zorgen. Ja mevrouw, ik zal ook voor uw dochter zorgen. Dag mevrouw. (hij hangt de banaan op. SANDER komt op en wordt eveneens genegeerd door HARRY en CONNY. Sander pakt TRUDIE bij de hand en wil haar zachtjes van het toneel trekken. Ze rukt zich los van hem, vervangt de banaan door de telefoonhoorn en gaat dan samen met hem af)

HARRY: *(gaat door)* Je moeder is bezorgd over je, net als ik.

CONNY: *(ze springt van de sofa af en loopt naar rechts, loopt tegen de boom aan die TRUDIE achtergelaten heeft en loopt die omver)* Ik moet hier weg! Er is niets wat me hier nu nog houdt. Ik zal het lege babydekentje meenemen zodat ik mijn dierbare Junior nooit zal vergeten.

HARRY: Maar Paula, waar wil je heengaan?

CONNY: Ik ga hem zoeken en mijn baby terughalen, al duurt het mijn hele leven!

HARRY: Ik ga met je mee!

CONNY: Nee, dit is iets dat ik alleen moet doen! Dag, Gerard!

HARRY: Dag, Paula! *(Met grootse gebaren gaat ze af terwijl TRUDIE opkomt met een bezem en een stoel verplaatst om er onder te kunnen vegen. HARRY gaat door)* Wat een wrede, wrede wereld om de enige vrouw die ik ooit heb liefgehad bij me weg te halen. Ik zal nooit meer het geluk vinden! Nooit, nooit, nooit! *(Hij wil op de stoel gaan zitten die net verplaatst is en valt op de grond. Hij gaat huilend door alsof er niets gebeurd is. HARRY gaat door)* Nooit, nooit, nooit!

TRUDIE: *(tegen HARRY)* Sta op, daar moet ik vegen.

SANDER: *(komt op)* Trudie, liefje, dat kan wachten. We moeten eerst klaar zijn met repeteren.

TRUDIE: Ik moet de boel klaarmaken voor de volgende scène.

SANDER: Maar we zijn nog met DEZE scène bezig...

HARRY: *(nog steeds in zijn rol)* Nooit, nooit, nooit!

SANDER: Harry, de scène is afgelopen. Sta op.

HARRY: Huh? Sorry. *(hij staat op)*

SANDER: *(roept naar achter het toneel)* Patrick! Conny! Op het toneel komen, alsjeblieft! *(CONNY en PATRICK komen op. Patrick eet een appel. TRUDIE loopt naar hem toe en grist de appel uit zijn hand)*

TRUDIE: Neem me niet kwalijk, maar ik wil niet dat je allemaal

appelsap over het toneel morst.

SANDER: *(ietwat geërgerd)* We gaan een vroege middagpauze houden en doen dan de scène over een uur nog een keer.

TRUDIE: O, mooi, ik gier van de honger. *(wil afgaan)*

SANDER: Jij niet, Trudie. Ik wil even met je spreken.

PATRICK: *(tegen TRUDIE)* Mag ik mijn appel terug?

TRUDIE: Nou, goed dan, maar volgende keer een servet gebruiken. *(Ze geeft hem de appel terug. PATRICK kijkt om naar de ANDEREN, schudt zijn hoofd en gaat dan af)*

CONNIE: Sander, zullen wij jou wat te eten brengen?

SANDER: Nee, dank je, Conny. Ik eet later wel.

TRUDIE: *(tegen CONNY)* Haal voor mij maar een broodje rosbief. Met extra mosterd, geen augurk en heel veel ui.

CONNIE: Het spijt me, maar ik weiger als loopjongen voor de toneelknecht dienst te doen.

TRUDIE: *(bedeesd, bijna hartverscheurend)* Pardon?

SANDER: *(tegen TRUDIE)* Niets! Ze zei niets dat waard is herhaald te worden. *(Hij trekt CONNY en HARRY met zich mee naar voor op het toneel terwijl TRUDIE de kussens op de sofa schikt)* Conny, wees alsjeblieft voorzichtig met wat je zegt tegen Trudie. Je moet er aan denken wie ze is.

HARRY: Hoe worden wij verondersteld te repeteren als zij de hele tijd op het toneel rondhangt? Ze is onhandig—

CONNIE: Ze is onbekwaam.

SANDER: Ze is het nichtje van de eigenares.

HARRY: *(wil iets gaan zeggen maar bedenkt zich dan)* Daar heb je ons te pakken.

SANDER: Gaan jullie nu maar lunchen, dan zal ik met Trudie praten voordat jullie terug zijn.

CONNIE: Prima, maar als je het mij vraagt zijn we beter af zonder haar. Ik voel eigenaardige vibraties als ik bij haar in de buurt ben.

SANDER: Oké, oké, ik zal overal voor zorgen. Gaan jullie nu maar lekker lunchen en dan kunnen we nog volop repeteren als jullie terug zijn.

CONNIE: Kom op, Harry. *(Ze gaan af)*

TRUDIE: *(schreeuwt naar hen achter het toneel)* Vergeet de extra ui niet! Ik betaal je volgende week terug, als ik er aan denk.

SANDER: *(pakt de arm van TRUDIE arm en voert haar naar de sofa)* Trudie, mag ik alsjeblieft even met je praten?

TRUDIE: Natuurlijk, maar voordat je dat doet wil ik graag even zeggen hoe leuk ik het vind dienst te doen als jullie toneelmeester.

Ik heb al in jaren niet zo'n lol gehad.

SANDER: Trudie, denk je niet dat het misschien beter zou zijn te wachten met het toneel op te ruimen en schoon te maken tot de repetities afgelopen zijn? Je loopt de spelers in de weg.

TRUDIE: O ja? *(buigt het hoofd)* Dat spijt me echt, Sander, dat was niet mijn bedoeling.

SANDER: Dat weet ik wel. Daarom praat ik er over met je.

TRUDIE: *(begint in haar ogen te wrijven terwijl ze gaat huilen)* Ik wilde mijn werk gewoon zo goed mogelijk doen zodat mijn tante trots op me zou zijn.

SANDER: Toe Trudie, niet huilen. Je weet hoe erg ik het vind als je huilt.

TRUDIE: *(huilt harder)* Ik kan er niets aan doen. Ik verpruts gewoon alles!

SANDER: Je verprutst helemaal niets. Ssst, je tante kan hier elk moment zijn.

TRUDIE: *(jammert)* Ahhhhh! Ik ben een mislukking! Ahhhhhhhhhh! Ik loop alleen maar in de weg! Ahhhhhhhhh! *(MEVROUW BAKKER komt op)*

MEVR. BAKKER: Sander! Wat is hier in vredesnaam aan de hand?

SANDER: *(staat geschrokken op)* Mevrouw Bakker, wat fijn u te zien.

MEVR. BAKKER: *(spoedt zich naar TRUDIE, gaat naast haar zitten en dwingt Trudie het hoofd op haar schouder te leggen)* Stil maar, stil maar. Wat is er aan de hand met Trudie Wudie? Vertel tante Boem-Boem maar alles.

SANDER: Tante Boem-Boem?

MEVR. BAKKER: Ja, zo begon ze me te noemen toen het nog een peuter was die probeerde te lopen. Het was een echte stoethaspel. Iedere keer als ze op haar gat viel, keek ik op haar neer en zei: "Oeps, kleine Trudie Wudie ging boem-boem." En dan moest ze lachen en lachen en zo is het gekomen.

TRUDIE: *(sniffend)* Tante, Sander zegt dat ik een stuk ongeluk ben.

SANDER: *(lacht nerveus)* Wacht even, ik heb nooit gezegd—

TRUDIE: En hij denkt erover me te ontslaan!

MEVR. BAKKER: *(springt op)* Nee toch? Trudie, ga alsjeblieft naar buiten een luchtje happen. Sander en ik moeten even babbelen.

TRUDIE: *(veegt haar ogen af en kalmeert wat)* Ik probeer mijn best te doen, tante Boem-Boem, echt waar.

MEVR. BAKKER: Natuurlijk liefje. Maak je geen zorgen, tante Boem-Boem regelt het allemaal wel.

TRUDIE: Oké, ik ben buiten als u me nodig heeft. *(ze loopt weg en*

botst tegen de boom aan. Ze tilt die op en terwijl ze dat doet gooit ze met de top van de boom een prent van de wand. Ze keert zich naar SANDER en MEVR. BAKKER) Iemand zou wat aan die troep hier moeten doen. *(ze gaat af)*

MEVR. BAKKER: *(met haar handen in haar zij terwijl ze zich tot SANDER wendt)* Zo, Sander, zou je misschien iets willen uitleggen?

SANDER: Mevrouw Bakker, u moet me geloven— ik heb nooit gezegd dat ik van plan was Trudie te ontslaan.

MEVR. BAKKER: Moet je eens goed luisteren: ik ben de enige hier die mensen ontslaat. En hoe zit dat met haar een stuk ongeluk noemen?

SANDER: Ik heb nooit gezegd—

MEVR. BAKKER: *(valt hem in de rede)* Mijn broer had me gevraagd voor zijn kleine pechvogel... ik bedoel zijn kleine meid een baan te zoeken en ik heb hem gezegd dat ik dat zou doen. Ik realiseer me dat ze misschien nog wat onervaren is, maar ze is erg ijverig.

SANDER: Ja, dat is ze, maar—

MEVR. BAKKER: En ik moet je er aan herinneren dat mijn broer veel invloed heeft in de theaterwereld. We willen mijn broer happy houden. En om mijn broer happy te houden moeten wij Trudie happy houden.

SANDER: Trudie happy, begrepen.

MEVR. BAKKER: En als Trudie happy is, ben ik happy...

SANDER: U bent happy, ja mevrouw.

MEVR. BAKKER: *(kalmeert enigszins)* Ik vraag alleen maar dat je probeert wat geduld met haar te hebben.

SANDER: *(geeft zich gewonnen)* Ja mevrouw, ik weet dat het allemaal goed zal komen met Trudie.

MEVR. BAKKER: Zo mag ik het horen. *(bedaart)* Ik heb nog wat papierwerk te doen hier achter, dus als je me wilt excuseren. *(Ze gaat af. SANDER ploft neer op de sofa en stopt zijn hoofd in zijn handen)*

SANDER: Waarom gebeuren deze dingen MIJ altijd? Waarom? Waarom? *(TONY, ERICA en MIA komen op)*

TONY: *(loopt naar SANDER)* Hallo, meneer Bleeker. We zijn hier voor de auditie.

SANDER: *(staat op)* Auditie? Helemaal vergeten.

ERICA: We hebben het auditiestuk van begin tot eind gerepeteerd.

SANDER: Het spijt me vreselijk, maar ik ben bang dat we een beetje achter lopen op ons repetitieschema en ik heb nu geen tijd om

audities te houden.

MIA: Het was toch gepland voor vandaag?

TONY: We hebben weken gewacht op deze kans.

SANDER: Ik weet dat ik het beloofd heb, maar er is een en ander
gebeurd sindsdien.

TONY: O ja?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto